

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku K. P., W. S. i W. P.

przy uczestnictwie J. F.

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 września 2010 r.,

zażalenia uczestniczki postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w B. z dnia 21 maja 2010 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd drugiej instancji postanowieniem z dnia 21 maja 2010 r. odrzucił na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. nieopłaconą skargę kasacyjną uczestniczki postępowania, wywodząc, że zwolnienie w całości od kosztów postępowania przed sądami powszechnymi obu instancji nie obejmuje postępowania kasacyjnego. Tymczasem pełnomocnik skarżącej nie opłacił skargi kasacyjnej, ani nie zawarł w niej wniosku o zwolnienie od kosztów.

W zażaleniu na powyższe postanowienie uczestniczka postępowania wywodzi, że ponieważ postępowanie w niniejszej sprawie zostało wszczęte 28 maja 2007 r., to w

sprawie tej nie ma zastosowania mająca moc zasady prawnej uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07 (OSNC 2008/11/122).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W powołanej w zażaleniu uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07 (OSNC 2008/11/122), mającej moc zasady prawnej, stwierdzono, że dokonana w uchwale wykładnia ma zastosowanie na przyszłość, od dnia jej podjęcia. Takie określenie zakresu związania w czasie zasadą prawną jest konsekwencją możliwości ograniczenia wstecznego stosowania ustalonej interpretacji przepisu, której dopuszczalność potwierdził Trybunał Konstytucyjny w uchwale z dnia 7 marca 1995 r., sygn. akt W 9/94, OTK Zb. Urz. 1995 r., nr 1, poz. 20.

Zastosowanie przyjętej przez Sąd Najwyższy zasady prawnej od dnia jej podjęcia oznacza, że znajduje ona zastosowanie do skarg kasacyjnych wniesionych poczynając od dnia 5 czerwca 2008 r. Ponieważ bezspornym jest, że odrzucona z powodu nieopłacenia skarga kasacyjna uczestniczki postępowania została wniesiona 20 maja 2010 r., a więc już niemal po dwóch latach od daty podjęcia uchwały Sądu Najwyższego mającej moc zasady prawnej, przeto wyrażona uchwałą zasada prawna znajdowała w tej sytuacji pełne zastosowanie, zważywszy na brak zamieszczenia w skardze kasacyjnej wniosku o zwolnienie od kosztów.

Nieopłacona skarga kasacyjna zasadnie została więc odrzucona na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., a w konsekwencji zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.